

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

14.07.2020 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Przesłanki zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kary umownej i odsetek, wyrok WSA w Gliwicach z 2 lipca 2020 r., sygn. I SA/GI 1348/19 3

Przesłanki uznania sprzedawcy za podatnika VAT przy dostawie nieruchomości, wyrok NSA z 3 lipca 2020 r., sygn. I FSK 1888/17 3

Przesłanki zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kary umownej i odsetek, wyrok WSA w Gliwicach z 2 lipca 2020 r., sygn. I SA/GI 1348/19

1) Analiza wykładni językowej i systemowej doprowadza do wniosku, co do możliwości zakwalifikowania kary umownej (innej niż wskazana w art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT) jako kosztu uzyskania przychodu w sytuacji spełnienia przesłanki wyrażonej w art. 15 ust. 1 ustawy CIT, tj. poniesienia kosztu w celu osiągnięcia przychodu lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodu.

W art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT ustawodawca wyraźnie wskazał jakie kary umowne są wyłączone z kosztów uzyskania przychodu i nieuprawnione jest twierdzenie organu, że należy przyjmować, że każda sytuacja - która zakończyła się zapłatą kary umownej (ryzykiem tej zapłaty) świadczy o wadliwości towarów i w konsekwencji każda kara umowna automatycznie jest wyłączona z kosztów uzyskania przychodu. Tym samym, organ - błędnie przyjmując, iż w sprawie ma zastosowania art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT - nie dokonał analizy przedmiotowych wydatków w świetle art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

2) W analizowanej sprawie organ przyznał rację spółce, że odsetki nie są objęte wyłączeniem z kosztów na mocy art. 16 ust. 1 ustawy CIT - wobec tego podobnie jak w przypadku kary umownej musi rozważyć zasadność zaliczenia tego wydatku do kosztów. Należy bowiem wyraźnie odróżnić odsetki od kary umownej od odsetek od nierozliczonych w terminie zaliczek.

Komentarz eksperta

Ustalenie przesłanek potrącalności kar umownych jest przedmiotem dyskusji z organami podatkowymi od wielu lat. Komentowany wyrok wpisuje się w linię orzeczniczą sądów administracyjnych, zgodnie z którą kara umowna, której obowiązek zapłaty oparty jest na zasadzie ryzyka, a nie winy podatnika, tj. gdy okoliczności powstania tytułu do zapłaty kary są od niego niezależne, może zostać, pod pewnymi warunkami, zaliczona do kosztów uzyskania przychodów.

Zdaniem WSA, nie każda sytuacja, która zakończyła się zapłatą kary umownej (ryzykiem

tej zapłaty) świadczy o wadliwości towarów i w konsekwencji nie każda kara umowna automatycznie jest wyłączona z kosztów uzyskania przychodów. Niemniej jednak, nawet przy braku winy podatnika, organy podatkowe w niektórych interpretacjach indywidualnych wciąż odmawiają podatnikom prawa do zaliczenia takich kar do kosztów podatkowych.

DANIEL SZCZEPANIK
DORADCA PODATKOWY

Przesłanki uznania sprzedawcy za podatnika VAT przy dostawie nieruchomości, wyrok NSA z 3 lipca 2020 r., sygn. I FSK 1888/17

W ocenie NSA w analizowanej sprawie znaczenie ma wyrok TSUE z 15 września 2011 r. w połączonych sprawach C-180/10 i C-181/10, zgodnie z którym nie można się zgodzić ze stanowiskiem, że tylko i wyłącznie działanie podatnika polegające na podziale nieruchomości, już wywołuje tego rodzaju skutek, że należałoby uznać go za podatnika VAT. Dodatkowo, nie można brać pod uwagę tylko liczby wydzielonych działek (80) i nie może ona decydować o tym, czy podatnik staje się podatnikiem VAT.

Przejawem prowadzenia działalności gospodarczej nie może być również zamiar umieszczenia ogłoszenia na portalu internetowym czy skorzystania z usług biura nieruchomości, ponieważ są to zupełnie standardowe czynności, jakie podejmuje każda osoba zamierzająca sprzedać nieruchomość niezależnie od tego, czy czyni to w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, czy poza nią.

Z uwagi na powyższe, w stosunku do planowanej sprzedaży ww. działek, podatnikowi nie będzie przysługiwać status podatnika w rozumieniu art. 15 ust. 1 i 2 ustawy VAT.

Komentarz eksperta

Komentowany wyrok jest niewątpliwie korzystny dla podatników dokonujących incydentalnej sprzedaży nieruchomości.

Łagodzi bowiem dotychczasowe rygorystyczne stanowisko organów podatkowych, zgodnie z którym podjęcie przez sprzedawcę jakichkolwiek czynności przygotowujących/zmierzających do sprzedaży nieruchomości przesądza o uznaniu transakcji za przeprowadzoną w ramach działalności gospodarczej sprzedawcy (a w konsekwencji podlegającą VAT).

Zgodnie ze stanowiskiem zaprezentowanym przez NSA, wykonanie przed sprzedażą nieruchomości standardowych/typowych czynności koniecznych do zrealizowania transakcji nie skutkuje definitywnym uznaniem, iż sprzedawca działa

w charakterze podatnika VAT (a tym samym nie implikuje objęcia jej opodatkowaniem VAT).

Niemniej, sam fakt, iż sprawa trafiła na wokandę NSA potwierdza kontrowersyjność zagadnienia będącego przedmiotem rozstrzygnięcia, które dotychczas budziło i w przyszłości z pewnością nadal budzić będzie wątpliwości w praktyce.

PIOTR STRYJEWSKI
ADWOKAT, DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Przesłanki dokonania korekty podatku należnego przy transakcjach dokumentowanych paragonem fiskalnym , wyrok NSA z 1 lipca 2020 r., sygn. I FSK 1725/17	6
Brak możliwości uznania przemieszczenia towarów z terytorium Polski do punktu przeładunkowego na terytorium Danii za wewnątrzspółnotowe przemieszczenie towarów w rozumieniu art. 13 ust. 3 ustawy VAT , wyrok WSA w Gliwicach z 2 lipca 2020 r., sygn. I SA/GL 1333/19	6
Skutki podatkowe na gruncie podatku VAT usługi odpłatnego wypożyczenia rowerów miejskich , wyrok WSA w Szczecinie z 1 lipca 2020 r., sygn. I SA/SZ 101/20	6
Kwestia zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT do realizowanych zgodnie z umową usług pośrednictwa w zakresie sprzedaży PPK , wyrok WSA w Warszawie z 30 czerwca 2020 r., sygn. III SA/WA 2161/19	7
Klub sportowy jest uprawniony do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków w postaci wypłat na rzecz funduszu kwot udziału w prawach medialnych , wyrok WSA w Warszawie z 29 czerwca 2020 r., sygn. III SA/WA 1859/19	7

Przesłanki dokonania korekty podatku należnego przy transakcjach dokumentowanych paragonem fiskalnym, wyrok NSA z 1 lipca 2020 r., sygn. I FSK 1725/17

W sytuacji, gdy sprzedawca jest zobowiązany do ewidencjonowania obrotu przy zastosowaniu kasy rejestrującej - gdzie dokumentem potwierdzającym sprzedaż jest paragon fiskalny, a cechą pamięci fiskalnej kasy jest jednokrotny, niezmienny zapis danych - dla dokonania zmian w ewidencji sprzedaży za dany okres rozliczeniowy z tytułu oczywistej pomyłki (w analizowanej sprawie błędne zastosowanie stawki podstawowej) podatnik powinien posiadać odrębną ewidencję oraz oryginały paragonów, które to dokumenty są niezbędne do prawidłowego wypełnienia deklaracji VAT.

Niespełnienie powyższych warunków skutkuje niemożnością skorygowania wartości sprzedaży zaewidencjonowanej na kasie rejestrującej.

Brak możliwości uznania przemieszczenia towarów z terytorium Polski do punktu przeładunkowego na terytorium Danii za wewnątrzspółnotowe przemieszczenie towarów w rozumieniu art. 13 ust. 3 ustawy VAT, wyrok WSA w Gliwicach z 2 lipca 2020 r., sygn. I SA/GL 1333/19

Zgodnie ze stanem faktycznym, dokonywane przez spółkę duńską dostawy towarów wysyłanych z Polski do klienta (w Danii, innym państwie członkowskim lub spoza UE), które przed dostarczeniem do miejsca docelowego poza terytorium kraju są przemieszczane do punktu przeładunkowego w Danii w celu przekazania kolejnemu przewoźnikowi, stanowią transakcje dokonywane przez spółkę z terytorium Polski (miejsca rozpoczęcia wysyłki), które kończą się dostarczeniem towaru do ostatecznego nabywcy.

W związku z powyższym, mamy do czynienia odpowiednio ze sprzedażą wysyłkową z terytorium kraju, o której mowa w art. 2 pkt 23 ustawy VAT, wewnątrzspółnotową dostawą towarów, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy VAT, albo z eksportem towarów, o którym mowa w art. 2 pkt 8 ustawy VAT, które to czynności podlegają odpowiedniemu opodatkowaniu przy spełnieniu warunków określonych w ustawie VAT.

Z uwagi na powyższe, nie jest to przemieszczenie towarów wewnątrz przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 13 ust. 3 ustawy VAT. W rozpoznawanej sprawie przemieszczenie następuje do magazynu przewoźnika, a żeby można było mówić o zastosowaniu art. 13 ust. 3 ustawy VAT dostawcą i nabywcą musi być ten sam podmiot.

Skutki podatkowe na gruncie podatku VAT usługi odpłatnego wypożyczenia rowerów miejskich, wyrok WSA w Szczecinie z 1 lipca 2020 r., sygn. I SA/SZ 101/20

1) Usługi w zakresie odpłatnego wypożyczenia rowerów miejskich świadczone przez miasto za pośrednictwem spółki nie stanowią usług transportowych i podlegają opodatkowaniu VAT stawką podstawową tj. 23%. Powyższej oceny nie zmienia fakt, że wypożyczenie rowerów w niektórych przypadkach będzie do 20 lub 40 minut bezpłatne. Cezura czasowa nie ma bowiem wpływu na stwierdzenie czy jest to działalność gospodarcza.

2) Miastu przysługuje w pełnej wysokości prawo do odliczenia VAT naliczonego od wydatków inwestycyjnych i bieżących związanych z infrastrukturą (sieć stacji rowerowych wraz z kompletnym wyposażeniem), która powstała w ramach inwestycji.

Kwestia zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT do realizowanych zgodnie z umową usług pośrednictwa w zakresie sprzedaży PPK, wyrok WSA w Warszawie z 30 czerwca 2020 r., sygn. III SA/WA 2161/19

Organ dokonując wykładni art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT błędnie przyjął, że czynności pośrednictwa opisane we wniosku o interpretację ograniczają się do pośrednictwa w zarządzaniu PPK. Organ pominął fakt, że samo funkcjonowanie PPK opiera się na procesie dystrybucji PPK. Zawarcie umowy o zarządzanie PPK jest pierwszym etapem i jest to konieczne do tego, żeby przejść w ogóle do zawarcia umowy o prowadzenie PPK. Wyłączną drogą do zawarcia umowy o prowadzenie PPK jest najpierw doprowadzenie do zawarcia umowy o zarządzanie PPK.

W związku z powyższym, spółka w istocie będzie pośredniczyć nie tylko w zawieraniu umów o zarządzanie PPK, ale również będzie pośredniczyć w zawieraniu umów o prowadzenie PPK. Natomiast, organ nie zajął stanowiska co do tego czy elementy umowy o prowadzenie PPK, samo prowadzenie PPK mają za przedmiot instrumenty finansowe w rozumieniu ustawy o instrumentach finansowych w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy o PPK.

Klub sportowy jest uprawniony do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków w postaci wypłat na rzecz funduszu kwot udziału w prawach medialnych, wyrok WSA w Warszawie z 29 czerwca 2020 r., sygn. III SA/WA 1859/19

W związku z realizacją umowy o współpracy z funduszem (podobnej do umowy o subpartycypację), klub jest uprawniony do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków w postaci wypłat na rzecz funduszu kwot udziału w prawach medialnych, zgodnie z umową o współpracy, bez żadnych ograniczeń kwotowych.

Umowa zawarta między klubem i funduszem jest umową wzajemną, dwustronną. Oceniając stan sprawy nie budzi wątpliwości, że występuje ewidentny związek przychodu z kosztem. Fundusz inwestuje w klub, aby otrzymać kwoty z tytułu praw medialnych. Klub wskazuje, że jeśli nie byłoby tych wypłat z tytułu udziału w prawach medialnych, nie zostałaby zawarta umowa i klub nie otrzymałby dotacji. Z drugiej strony, jeśli nie byłoby tych wypłat funduszu, to klub nie zawarłby tej umowy i jednocześnie nie byłby w stanie przeznaczyć tych kwot na zwiększenie potencjału gospodarczego, czyli zwiększyć swoich przychodów.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Zakwalifikowanie do kosztów bezpośrednio związanych z przychodami wydatków na zakup uprawnień do emisji dwutlenku węgla , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 czerwca 2020 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.127.2020.1.SP	9
Zakres przedmiotowy pojęcia „wartość emisyjna udziałów”, o którym mowa w art. 12 ust. 4 pkt 3e ustawy CIT. Kwestia powstania przychodu w związku z przejściem spółki z o.o. przez inną spółkę z o.o. , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 22 czerwca 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.84.2020.2.AK	9
Określenie momentu powstania obowiązku podatkowego w VAT dla dostawy gazu LNG za pomocą cystern , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 czerwca 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.178.2020.1.PK	10
Opodatkowanie podatkiem u źródła wypłat dokonywanych na rzecz zagranicznych podmiotów w związku z nabywanymi usługami zdalnej obsługi klientów i dealerów krajowych , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 czerwca 2020 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.114.2020.2.SP	10
Wypłaty dokonywane na rzecz klientów banku w odpowiedniej części pobranych wcześniej kosztów kredytu, tj. odsetek, opłat, prowizji oraz kosztów usług dodatkowych jako koszty uzyskania przychodu , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 maja 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.122.2020.1.AW	10

Zakwalifikowanie do kosztów bezpośrednio związanych z przychodami wydatków na zakup uprawnień do emisji dwutlenku węgla, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 czerwca 2020 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.127.2020.1.SP

Wydatki poniesione przez spółkę na nabycie uprawnień do emisji gazów w celu ich wykorzystania na własne potrzeby tj. przeznaczone do umorzenia, stanowią koszty bezpośrednio związane z przychodem (o którym mowa w art. 15 ust. 4, 4b-4c ustawy CIT) uzyskiwanym przez spółkę ze sprzedaży wyprodukowanej energii cieplnej i powinny zostać rozpoznane przez spółkę zgodnie z przywołanymi powyżej przepisami.

Reasumując, generalną zasadą podatkowego rozliczania kosztów bezpośrednich jest ich ujęcie (potrącenie) w rachunku podatkowym w roku ich związania z odpowiadającym im przychodem, chyba że koszty te poniesione zostały po dniu sporządzenia sprawozdania finansowego po zakończonym roku podatkowym (nie późniejszym jednak niż termin określony do złożenia zeznania podatkowego) – wówczas są one potrącalne w roku podatkowym następującym po roku, którego dotyczą.

Zakres przedmiotowy pojęcia „wartość emisyjna udziałów”, o którym mowa w art. 12 ust. 4 pkt 3e ustawy CIT. Kwestia powstania przychodu w związku z przejściem spółki z o.o. przez inną spółkę z o.o., interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 22 czerwca 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.84.2020.2.AK

1) Pod pojęciem „wartość emisyjna udziałów” wskazanym w art. 12 ust. 4 pkt 3e ustawy CIT należy rozumieć wartość udziałów spółki przejmowanej, ustaloną na podstawie majątku spółki przejmowanej. Słusznie uważa wnioskodawca, że udziały, które zostaną wydane wspólnikowi spółki przejmowanej stanowią „cenę” (zapłatę) za majątek spółki przejmowanej. Zatem, to rynkowa wartość udziałów w spółce przejmowanej stanowi podstawę do określenia wartości emisyjnej.

2) Pierwszy wariant połączenia zakłada wydanie udziałów wspólnikowi spółki przejmowanej o wartości nominalnej niższej niż wartość rynkowa majątku spółki przejmowanej i przelanie nadwyżki wynikającej z różnicy między wartością nominalną udziałów a wartością rynkową majątku spółki przejmowanej, na kapitał zapasowy tzw. agio.

Ceną objęcia udziałów będzie w tym wypadku wartość majątku spółki przejmowanej. Jeśli cena ta będzie wyższa niż wartość nominalna udziałów powstanie tzw. agio emisyjne. Ten wariant połączenia zakłada podwyższenie kapitału zakładowego spółki przejmującej o wartość niższą niż wartość rynkowa majątku spółki przejmowanej, ale jednocześnie zakłada powstanie kapitału zapasowego w wyniku tej transakcji, który zostanie pokryty tzw. agio emisyjnym.

Z kolei drugi wariant połączenia zakłada wydanie udziałów wspólnikowi spółki przejmowanej o wartości nominalnej niższej niż wartość rynkowa majątku spółki przejmowanej i przelanie nadwyżki wynikającej z różnicy między wartością nominalną udziałów a wartością rynkową majątku spółki przejmowanej, na kapitał zapasowy tzw. agio. Ceną objęcia udziałów będzie w tym wypadku wartość majątku spółki przejmowanej. Jeśli cena ta będzie wyższa niż wartość nominalna udziałów powstanie tzw. agio emisyjne. Ten wariant połączenia zakłada podwyższenie kapitału zakładowego spółki przejmującej o wartość niższą niż wartość rynkowa majątku spółki przejmowanej, ale jednocześnie zakłada powstanie kapitału zapasowego, który zostanie pokryty tzw. agio emisyjnym.

Zarówno w pierwszym, jak i w drugim wariantcie połączenia, przychody spółki przejmującej należy zakwalifikować do przychodów z zysków kapitałowych w myśl art. 7b ust. 1 pkt 1 lit. m w zw. z art. 12 ust. 1 pkt 8c ustawy CIT, które będą podlegać wyłączeniu od opodatkowania w oparciu o art. 12 ust. 4 pkt 3e ustawy CIT. W tym miejscu wskazać należy, że art. 12 ust. 4 pkt 11 ustawy CIT, w myśl którego do przychodów nie zalicza się dopłat wnoszonych do spółki, jeżeli ich wniesienie następuje w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, kwot i wartości stanowiących nadwyżkę ponad wartość nominalną udziałów (akcji), otrzymanych przy ich wydaniu i przekazanych na kapitał zapasowy, oraz w spółdzielniach i ich związkach - wartości wpisowego, przeznaczonych na fundusz zasobowy, nie będzie miał w niniejszej sprawie zastosowania.

Przychód z tytułu nadwyżki przejętego majątku spółki przejmowanej ponad wartość nominalną wydanych udziałów występujący w obu rozważanych wariantach (nadwyżka zostanie przekazana na kapitał zapasowy i powstanie tzw. agio), będzie podlegać wyłączeniu z opodatkowania w myśl art. 12 ust. 4 pkt 3e ustawy CIT.

Określenie momentu powstania obowiązku podatkowego w VAT dla dostawy gazu LNG za pomocą cystern, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 czerwca 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.178.2020.1.PK

Model biznesowy wnioskodawcy wykorzystywany w ramach jego działalności polega na dostawach gazu LNG z systemu dostawców do systemów odbiorców końcowych z wykorzystaniem cystern kriogenicznych przystosowanych do transportu gazu LNG. W przypadku wnioskodawcy nie ma mowy o istnieniu ani sieci w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy - Prawo energetyczne (nie jest spełniony warunek połączonych ze sobą instalacji) ani systemu gazowego w rozumieniu art. 3 pkt 23 ww. ustawy (nie jest spełniony warunek istnienia sieci w rozumieniu tejże ustawy).

Przewożenie gazu LNG za pośrednictwem cystern kriogenicznych od dostawcy gazu do odbiorcy końcowego (kontrahenta wnioskodawcy), nie mieści się również w słownikowej definicji przewodu mającego postać kanału lub kanałiku łączącego różne narządy lub przewodzący różnego rodzaju substancje (tu: gaz LNG).

W przedstawionym stanie faktycznym - nie można mówić o tym, by gaz będący przedmiotem obrotu przez wnioskodawcę był gazem przewodowym. Oznacza to, iż obowiązek podatkowy powstaje na zasadach ogólnych, o których mowa w art. 19a ust. 1 ustawy VAT, tj. z chwilą dostawy towaru przez wnioskodawcę, nie zaś z chwilą wystawienia faktury z tytułu dostawy gazu przewodowego w myśl art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. a ustawy VAT.

Opodatkowanie podatkiem u źródła wypłat dokonywanych na rzecz zagranicznych podmiotów w związku z nabywanymi usługami zdalnej obsługi klientów i dealerów krajowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 czerwca 2020 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.114.2020.2.SP

W celu utrzymania wysokiej jakości usług oraz zoptymalizowania procesów biznesowych w spółce związanych z obsługą klientów (m.in. poprzez skrócenie czasu oczekiwania przez klientów na poszczególne usługi) oraz obsługą dealerów krajowych, spółka nabywa usługi zdalnej obsługi dealerów krajowych oraz klientów od zagranicznych podmiotów powiązanych z grupy kapitałowej C., nieposiadających siedziby ani zarządu na

terytorium Polski, a zatem niebędących polskimi rezydentami podatkowymi.

W opisanej sytuacji należy uznać, iż nabywanie przez wnioskodawcę od zagranicznych podmiotów powiązanych usług z zakresu call center nie wypełnia zakresu znaczeniowego usług wskazanych w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, a w szczególności nie stanowi usług doradczych, badania rynku, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, ubezpieczeń, gwarancji i poręczeń, ani świadczeń o podobnym charakterze. Za takim stwierdzeniem przemawiają różnice funkcjonalne – ww. usługi pełnią inną funkcję, realizują inne podstawowe cele gospodarcze (zapewnienie wymaganej obsługi kontaktów z klientem, obsługa reklamacji oraz zapytań klienckich, organizacja pomocy drogowej, obsługa zapytań dealerów krajowych dotyczących procedur posprzedażowych, informacji o systemach, wsparcia przy naprawach samochodów oraz obsługi roszczeń z umów serwisowych zgłaszanych przez dealerów krajowych – wszystkie te działania podejmowane są w ramach działań wypracowanych i udostępnionych przez wnioskodawcę), niż usługi wymienione w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, inna jest ich istota.

Wypłaty dokonywane na rzecz klientów banku w odpowiedniej części pobranych wcześniej kosztów kredytu, tj. odsetek, opłat, prowizji oraz kosztów usług dodatkowych jako koszty uzyskania przychodu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 maja 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.122.2020.1.AW

1) Odsetki, prowizje, opłaty i koszty usług dodatkowych odnoszące się do okresu obowiązywania umowy o kredyt konsumencki lub umowy o kredyt hipoteczny, wypłacane przez bank w części proporcjonalnej do pozostałego okresu obowiązywania umowy (tj. wypłaty), w przypadku przedterminowej spłaty kredytu spełniają przesłanki uznania ich za koszt uzyskania przychodów.

2) Z uwagi na brak mierzalnego przychodu, do osiągnięcia którego można byłoby przypisać poniesienie wydatku (wypłaty), należy skonkludować, że wydatek taki stanowić będzie koszt inny niż bezpośrednio związany z przychodem, o którym mowa w art. 15 ust. 4d ustawy CIT. Stosownie do dyspozycji tego przepisu, koszty takie potrącalne są w dniu ich poniesienia, czyli zgodnie z art. 15 ust. 4e ustawy CIT, w dniu ujęcia kosztu w księgach rachunkowych.

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA
ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE
ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl